नन्वेवंस्रीसगादि भिःसंसारतितेः कथंभगवानवतीर्णइत्युच्यतेतत्राह उद्दामेतिद्दाभ्याम् यासामुद्दामोगंभीरोयोभावोऽभिन्नायः तस्यिषिशुनः सूच कोअमलोवल्गुःसुंदरोहासः बीडाऽवलोकश्व ताभ्यांनिहतः अमदनः श्रीमहादेवीपि संमुग्न लज्जयाचापंपिनाकमजहात् एवंप्रभावाःयाःस्त्रि यद्दत्येतावद्विवक्षितम् यद्दा भगवतोमोहिनीह्दपेणमहेशोपिमोहितएक्मेताश्वद्दग्विलासाएवेतितथोक्तम् ताःकुहकैःकपटैर्विभ्रमेर्यस्येद्वियमनः विमिथितुंशोभियितुंनशक्ताः ॥ ३६ ॥ तंश्रीकृष्णमयंप्राकृतोलोकः आत्मौपम्येनस्वसादृश्येन संगिनमनुजंमन्यते अत्रहेतुः व्यापृणवानव्याप्रिय माणम् यतोऽयमबुधः अतत्त्वज्ञः ॥ ३७ ॥ कृतदृत्यपेक्षायामेश्वर्यलक्षणमाह एतदिति ईशस्यईशनमेश्वर्यनामेतदेव कितत् प्रकृतिस्थोपि त स्यागुणैःसुखदुःखादिभिःसदानयुज्यतद्दितयत् यथाआत्मस्थैरानदादिभिरात्माश्रयापिबुद्धिन्युज्यतेतद्वत् वैधर्म्यदृष्टांतोवा आत्मस्थैः सत्ताप्र काशादिभिर्यथाबुद्धिर्युज्यतेत्वत् एवंप्रकृतिस्थोपितदुणैन्युज्य

उद्दामभाविषशुनामलवल्गुहासबीडाःवलोकिनहतोःमदनोषियासाम् ॥ संमुख्यापमजहाद्यमदोत्तमा स्तायस्येद्रियंविमथितुंकुहकेर्नशेकुः॥ ३६॥ तमयंमन्यतेलोकोत्यसंगमपिसंगिनम्॥ आत्मोपम्येनमनुजं व्याप्रण्वानयतोवुधः॥ ३०॥ एतदीशनमीशस्यप्रकृतिस्थोपितहुणैः॥ नयुज्यतेसदात्मस्थैर्यथाबुद्धिस्तदा श्रया॥ ३८॥ तंमिनिरेःवलामूढाःश्लेणंचानुव्रतंरहः॥ अप्रमाणविद्रोभर्त्तुरीश्वरमतयोयथा॥ ३९॥ इति॰ भा॰प्र॰श्लीकृष्णद्वारकाप्रवेशोनामैकादशोध्यायः॥ ३९॥ ॥ ॥ शोनकउवाच अश्वत्याम्नोपस्च ष्टेनब्रस्शीष्णेरितेजसा॥ उत्तरायाहतोगर्भईशेनाजीवितःपुनः॥ ३॥

तइतियत् एतदीशनमीशस्येति ॥३८॥ त
त्यत्योपितस्यतत्त्वंनजानंतीत्याह तंस्रीणमात्मवश्यम् रहएकांते अनुव्रतमनुसृतंचमेनिरे भर्तुरप्रमाणिवदः प्रमाणिमयत्ताम् महिमानमजानंत्यइ
त्यर्थः ईश्वरंक्षेत्रज्ञं मतयः अहंदत्तयोयथात्त्वाधीनत्वधर्मयोगिनं मन्यतेतद्वत् यद्वा यथायथामतयः कल्पनाः तथातथातमीश्वरंस्रीणादिरूपमिनि
रइत्यर्थः ॥३९॥ इ०प०एकादशोऽध्यायः ॥१९॥ ॥॥॥ पुरोक्तयव्यसंगायद्रोणिदंडादिविस्तरात् द्वादशेतुतदेवाथपरीक्षिज्ञन्मवर्ण्यते॥१॥
परीक्षितोऽथराजर्षेर्जन्मकर्मविठापनम् संस्थांचपांडुपुत्राणांवक्ष्येरुष्णकथोदयमितिप्रतिज्ञाय पांडवानांराज्यस्थितिकपोद्वातस्वपासप्रसंगंसप्त
माध्यायमारभ्यनिक्विता इदानीमोपोद्वातिकमुक्तानुवादपूर्वकंपृच्छित अश्वत्थास्रोति उपसृष्टेनविसृष्टेनतस्यज्ञन्मेत्यादेर्बूहीत्त्युक्तरेणान्वयः॥१॥